

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 211.300 van 16 februari 2011

A. 185.428/VIII-6121

In zake : **TOUBALI** Larbi,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Olivier PIRARD, advocaat,
rue du Tombeux 43
4801 Stembert,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Bernard RENSON, advocaat,
Jachtlaan 132
1040 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 28 september 2007 ingediende verzoekschrift, waarbij Larbi TOUBALI de nietigverklaring vordert van het ministerieel besluit van 30 juli 2007 waarbij zijn erkenning als halftijds islamconsulent bij de buitendiensten van het directoraat-generaal Penitentiare Inrichtingen wordt beëindigd en waarbij hij vanaf 6 juli 2007 wordt ontheven van zijn opdracht in de inrichting van Verviers;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw BEECKMAN DE CRAYLOO, eerste auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 12 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 6 januari 2011 waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de openbare terechtzitting van 11 februari 2011;

Gehoord het verslag van mevrouw VANDERNACHT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Olivier PIRARD, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van Mr. Bernard RENSON, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw BEECKMAN DE CRAYLOO, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Op 5 april 2007 bezorgt de Moslimexecutieve van België aan de minister van Justitie de definitieve lijst van de islamconsulenten die ze aangewezen heeft voor de penitentiaire inrichtingen, waarop verzoeker voorkomt als halftijds islamconsulent voor de penitentiaire inrichting van Verviers.

2. Op 7 mei 2007 stelt de minister van Justitie het volgende besluit vast:

" Gelet op het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende algemeen reglement van de strafinrichtingen;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 oktober 2005 houdende vaststelling van het kader van de aalmoezeniers en de islamconsulenten van de erkende erediensten en van de moreel consulenten van de Centrale Vrijzinnige Raad der niet-confessionele levensbeschouwing bij de Strafinrichtingen, zomede tot vaststelling van hun weddeschalen;

Gelet op de brief van de Moslimexecutieve van België van 5 april 2007 waarbij de heer Larbi TOUBALI als islamconsulent wordt aangewezen;

BESLUIT:

Artikel 1: De heer Larbi TOUBALI (...) wordt erkend als halftijds islamconsulent bij de buitendiensten van het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen en wordt belast met het bedienen van de inrichting van Verviers vanaf 1 mei 2007.

Artikel 2: Zijn administratieve standplaats is Verviers.

Artikel 3: Zijn jaarlijkse wedde wordt vastgesteld op ...".

3. Op 24 juni 2007 wordt door C. NETEN, penitentiair beambte, het volgende informatieverlag aan de directeur van de gevangenis van Verviers bezorgd:

" Heden heeft de heer TOUBALI, imam bij de inrichting, zich omstreeks 9.30 u. aangemeld voor de uitoefening van zijn ambt, hij heeft ons een tas "zogezegd wasgoed" gegeven voor de heer SAYOURI, zonder bezoek. We hebben een Rx-scan genomen van de tas en vastgesteld dat deze talrijke verboden voorwerpen bevatte (gsm, elektrisch toestel, ...; de persoon die belast is met het doorzoeken van tassen werd op de hoogte gebracht en zal een gedetailleerde lijst opmaken). We hebben zijn aandacht hierop gevestigd; hij bleef op de vlakte en gaf toe dat er een kniebeschermer in zat en enkele kleinigheden die "misschien" (sic) voor de bewaring van de verboden goederen waren; na aandringen heeft hij ten slotte erkend dat er een gsm in zat, dat deze tas in werkelijkheid afkomstig was van een inbeslagneming tijdens de aanhouding van de gedetineerde en dat hij hem deze tas bracht met het oog op zijn uitlevering.

Wij menen stellig dat de heer TOUBALI wel degelijk heeft geprobeerd ons om de tuin te leiden, rekening houdend met zijn verschillende reacties (met name het vermijden van de Rx-scan)."

Het verslag vermeldt dat L. LEROY, penitentiair beambte, getuige is.

4. Op 25 juni 2007 stuurt R. MINGUET, eerstaanwezend directeur van de gevangenis van Verviers, de volgende nota naar het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen van de FOD Justitie:

" Betreft: verzoek tot ontslag van ambtswege en zonder opzegging wegens zware fout –Larbi TOUBALI, islamconsulent.

Ik stel u in kennis van een ernstige toestand waarvoor met grote spoed en de grootste doortastendheid maatregelen moeten worden genomen.

Vorige zondag 24 juni heeft de heer Larbi TOUBALI, islamconsulent, omstreeks 9.30 u. geprobeerd het toezicht van de portier te omzeilen en tal van verboden voorwerpen, zoals een gsm enz., die hij in een tas verborgen hield, binnen te brengen in de inrichting. Toen dit materiaal bij de portier door de x-stralen is ontdekt, en hoewel hem driemaal is gevraagd wat zich in zijn tas bevond, heeft hij de aanwezigheid van elk verboden materiaal geloochend.

Ten slotte is de inventaris van de tas opgemaakt en een lijst van de verboden voorwerpen opgesteld.

Als bijlage vindt u het verslag van de portier.

Ik verzoek derhalve om het ontslag van ambtswege en zonder opzegging van de heer TOUBALI.

Tevens deel ik u mede dat hem de toegang tot de inrichting voortaan wordt geweigerd."

5. Op 27 juni 2007 antwoordt L. FINET, attaché bij het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen, het volgende aan R. MINGUET, eerstaanwezend directeur van de gevangenis van Verviers:
" (...)

Aangezien de heer TOUBALI geen arbeidsovereenkomst heeft maar door de minister is aangewezen op voordracht van de Moslimexecutieve van België, kunnen we de zaak slechts voorleggen aan mevrouw de minister, die een standpunt zal innemen betreffende het gevolg dat aan uw verzoek moet worden gegeven.

In zoverre u, naar het zich laat aanzien, jegens hem een ordemaatregel hebt genomen, te weten het toegangsverbod, verzoek ik u me een afschrift van het proces-verbaal van de voorafgaande hoorzitting te bezorgen zodat zijn dossier volledig is en kan worden overgezonden aan de minister, opdat deze haar standpunt kan bepalen.

In zoverre u zijn verweermiddelen niet hebt kunnen horen, bijvoorbeeld wegens de spoedeisendheid, verzoek ik u dat te doen en er ons het proces-verbaal van te bezorgen. (...)."

6. Op 28 juni 2007 zendt R. MINGUET de volgende nota aan D. BRAGARD van de personeelsdienst van de gevangenis van Verviers:

" We hebben een onderhoud met hem gehad (de drie directeurs en hij) om hem uitleg te vragen: eerst heeft hij ontkend (zoals tegenover de portier) en vervolgens heeft hij gezegd dat hij niet wist wat er in de tas zat ... en hij het pas gezien heeft toen de portier het hem (door middel van het beeld) getoond heeft. Zijn verantwoordelijkheid was overduidelijk, zeker voor iemand die sinds meer dan tien jaar werkzaam was in de gevangenis van Verviers als bedienaar van een eredienst ... maar dat erkent hij niet gemakkelijk ... vandaar dat het een logische en aangepaste beslissing leek."

7. Op 29 juni 2007 bezorgt diezelfde D. BRAGARD het antwoord van R. MINGUET aan L. FINET, die hem dezelfde dag het volgende antwoordt:

" De maatregel met onmiddellijke ingang van het toegangsverbod kan inderdaad gerechtvaardigd worden op grond van de ontdekking op heterdaad; gelieve desalniettemin, in zoverre u hem hebt gehoord, een

proces-verbaal van die bijeenkomst op te maken, daarvan kennis te geven aan de betrokkene en hem u een ondertekend afschrift (met zijn eventuele opmerkingen) te laten bezorgen binnen een redelijke termijn, bijvoorbeeld 5 dagen, opdat het principe van de eerbiediging van de rechten van verdediging wordt nageleefd.

Kunt u ons tevens een afschrift toezenden van de kennisgeving aan de betrokkene van het toegangsverbod? Hartelijk dank.”

8. Op 29 juni 2007 stelt R. MINGUET het volgende rapport van hoorzitting op:

" Ernstig incident op zondag 24 juni 2007 – rapport van de hoorzitting Larbi TOUBALI, islamconsulent.

Naar aanleiding van het incident van vorige zondag 24 juni waarover de portier verslag heeft uitgebracht, betreffende de poging van de heer TOUBALI om in de instelling een tas binnen te brengen bestemd voor de gedetineerde SAYOURI, met voorwerpen die in een gevangenis niet toegelaten zijn, heeft de directie (de heer DAUVISTER, de heer DETILLOUX en ikzelf) de heer TOUBALI over deze kwestie gehoord.

We hebben de heer Larbi TOUBALI in herinnering gebracht dat hij bij besluit van 07.05.2007 als islamconsulent in dienst is getreden en dat hij sinds reeds 10 jaar de toelating had om de moslimgedetineerden die erom verzochten vrijwillig te bezoeken als vertegenwoordiger van een eredienst, wat inhoudt dat de betrokkene de in de instelling geldende regels perfect kent.

Hiermee heeft hij ingestemd en hij heeft deze feitelijke toestand bevestigd. Wat de inhoud van de tas betreft, had de heer TOUBALI veel moeite om de feiten te erkennen: eerst ontkende hij ze, vervolgens beweerde hij niet te weten wat er in de tas zat, maar ten slotte heeft hij de feiten toegegeven ten overstaan van de directie, al ging dat moeizaam.

Zijn verantwoordelijkheid heeft hij echter nooit willen aanvaarden, hij is blijven volhouden dat hij de inhoud van de tas nooit had gezien en nooit heeft geprobeerd om de tas zonder Rx-controle binnen te sluiten.

We hebben hem erop gewezen dat zijn meer dan tien jaar lange ervaring met de gevangenis van Verviers afdoende aantoont dat hij perfect op de hoogte was van de regels en we dan ook menen dat zijn verantwoordelijkheid in deze aangelegenheid des te ernstiger is.

Ik heb hem kennisgegeven van mijn beslissing om een ordemaatregel te nemen die hem voortaan de toegang tot de inrichting verbiedt en heb hem meegedeeld dat alle gegevens over deze aangelegenheid aan het hoofdbestuur zouden worden bezorgd.

Een exemplaar van dit rapport van de hoorzitting wordt hem vandaag, vrijdag 29 juni, toegezonden met de vraag het te lezen, te dagtekenen en te ondertekenen, en er in een afzonderlijk schrijven alle opmerkingen aan toe te voegen die hij nuttig acht. Deze eventuele opmerkingen moet ik uiterlijk vrijdag 6 juli ontvangen. Na deze datum wordt de heer TOUBALI geacht zich neer te leggen bij de inhoud van dit rapport."

Het verslag dat door de portier is opgemaakt en de inventaris van de omstreden tas worden gevoegd bij het rapport van de hoorzitting, dat de handtekening van verzoeker draagt, gedateerd 3 juli 2007.

9. Op 4 juli 2007 bezorgt verzoeker de volgende opmerkingen aan de eerstaanwezende directeur van de gevangenis van Verviers:

" (...)

Wat de hoorzitting betreft: die is hoofdzakelijk met de heren DAUVISTER en DETILLOUX verlopen en op het einde heeft deze laatste u opgebeld om u op de hoogte te houden van het incident.

De heer DETILLOUX heeft bovendien vanaf het begin partij gekozen voor zijn medewerker en zijn stem verheven zonder de tijd te nemen om naar mij te luisteren en te begrijpen wat er voorgevallen was. Deze houding getuigt van een betreutenswaardig gebrek aan respect voor mij.

Wat het verslag betreft, zal ik mijn opmerkingen formuleren bij elke alinea.

Wat betreft de eerste alinea ("We hebben de heer TOUBALI ... toestand bevestigd") heb ik geen opmerkingen over wat er staat.

Van de tweede alinea echter ("Wat betreft de inhoud ... moeizaam") betwist ik niet alleen de feiten, maar ook de beschuldigende bewoordingen.

Ik heb de feiten niet erkend, maar heb uitgelegd wat er voorgevallen is en gezegd dat mijn bedoeling zuiver was: de heer SAYOURI zal de voorwerpen meenemen want hij dreigt te worden uitgeleverd (hij is immers sinds lange tijd illegaal in België), en ik heb mevrouw NETEN en de heer LEROY vanaf het begin en spontaan de verboden voorwerpen gesignaleerd, namelijk de twee gsm's en de kniebeschermer.

De heer LEROY heeft me gezegd: we gaan ze bij de verboden voorwerpen bewaren en ze zullen meegegeven worden met de gedetineerde. Ze hebben helemaal geen bezwaar gemaakt, ze hebben gezegd: OK, mijnheer TOUBALI, en ik ben de gevangenis binnengegaan.

De tas bevat andere kledingstukken: broeken enz. Hoe is het mogelijk iets dergelijks verborgen te houden (zie de inhoud)?

Ik heb toch een lange ervaring in de gevangenis van Verviers, ik heb altijd op een transparante wijze en in alle openheid gewerkt, mijn bedoeling was deze gedetineerde een dienst te bewijzen en niet om wat dan ook verborgen te houden.

Ik ben vader van 4 kinderen, zeer geëngageerd op sociaal vlak – welk belang zou ik erbij hebben om verboden voorwerpen te verbergen? Wat u me verwijt, is onbegrijpelijk. En indien ik de bedoeling zou hebben om iets te verbergen, zou ik niet op die manier te werk gaan; zo naïef ben ik niet.

Ik verwerp dus deze ongegronde beschuldigingen.

Ik herinner eraan dat ik gehandeld heb naar aanleiding van een vraag van de heer SAYOURI en van de schoonfamilie van zijn vriend AZZOURI Reddouane, die in Eupen woont.

Deze schoonfamilie heeft me opgebeld met de vraag hem zijn persoonlijke spullen te brengen.

Ik ben op 23/06/06 (lees: 07) naar Eupen gegaan, en thuis heb ik samen met mijn vrouw de tas geopend en zijn broeken en hemden geordend.

Komt u me dus niet vertellen dat ik niet weet wat er in de tas zat: dat is een verdraaiing van mijn woorden en die wijs ik af.

Wat de volgende alinea betreft ("Zijn verantwoordelijkheid ... binnen te sluizen"), doe ik een beroep op uw redelijkheid: hoe is het mogelijk met deze tas te passeren zonder te worden opgemerkt?

U weet goed hoe men de gevangenis van Verviers binnenkomt; hoe denkt u dat ik zou kunnen passeren terwijl ik zo'n tas verberg? U weet ook even goed als ik dat er een ruimte is waar gefouilleerd wordt; ik ben niet zo naïef om zo te werk te gaan en dat is nooit mijn bedoeling geweest.

Ik doe een beroep op uw redelijkheid. Zelfs indien ik zou proberen de x-stralen te vermijden, moet ik nog langs de metaaldetector passeren. Het is dus onmogelijk om ongemerkt te passeren.

Uiteraard ben ik het gewend om in de gevangenis van Verviers te werken, en dat sinds lang. Herinner u de ramadanactiviteiten en de diensten die ik in deze inrichting heb verleend, met name bij het overlijden van een aantal gedetineerden.

Dit werk is correct verlopen, op transparante wijze en in alle openheid, er was wederzijds vertrouwen. Wat is er deze keer gebeurd? Een gebrek aan, of helemaal geen communicatie? De wil om mij schade toe te brengen?

Ik meen dat een diepgaander onderzoek dit verder zal ophelderen.

Zelf heb ik in deze ogenblikken het gevoel dat ik verraden ben en dat iemand me een mes in de rug heeft geplant; ik ben geschokt; de pijn van het onrecht is te groot voor woorden, maar onderga ik in leed en smart. (...)”

10. Met een nota die ook dateert van 4 juli 2007 bestrijdt verzoeker het relaas van de medewerkers C. NETEN en L. LEROY en dient hij diezelfde dag een klacht in voor laster en onterechte beschuldiging.

11. Op 3 juli 2007 zendt de voorzitter van de Moslimexecutieve van België de volgende brief aan verzoeker:

" Tot onze spijt vernemen we van de algemene directie van de penitentiaire inrichting van Verviers dat u in het kader van uw opdracht als islamconsulent een zwaar tuchtvergrijp hebt begaan dat een ernstige belemmering van de wet is. Het proces-verbaal van bevinding is ons bevestigd door de directie van de gevangenis van Verviers.

We zijn spijtig genoeg genoodzaakt uw aanstelling als islamconsulent te beëindigen.

Uw opdracht wordt stopgezet met ingang van deze kennisgeving.

Gelieve ons dan ook zo spoedig mogelijk uw toegangsbewijs terug te bezorgen.

(...)”.

12. Eveneens op 3 juli 2007 zendt de voorzitter van de Moslimexecutieve van België de volgende brief aan de directeur-generaal van het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen van de FOD Justitie:

" (...)

U vindt hierbij een afschrift van de brief die we hebben gezonden aan de heer Larbi TOUBALI, islamconsulent in de gevangenis van Verviers, om hem kennis te geven van de beëindiging van zijn opdracht wegens zware fout.

Gelieve alle wettelijke maatregelen ter zake te nemen.

(...)"

13. Op voorstel van het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen stelt de minister van Justitie op 30 juli 2007 het volgende besluit vast:

" Gelet op het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende algemeen reglement van de strafinrichtingen;

Gelet op het koninklijk besluit van 25 oktober 2005 houdende vaststelling van het kader van de aalmoezeniers en de islamconsulenten van de erkende erediensten en van de moreel consulenten van de Centrale Vrijzinnige Raad der niet confessionele levensbeschouwing bij de Strafinrichtingen, zomede tot vaststelling van hun weddeschalen;

Gelet op het ministerieel besluit van 7 mei 2007 waarbij de heer Larbi TOUBALI erkend wordt als halftijds islamconsulent bij de buitendiensten van het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen;

Gelet op het schrijven van de Moslimexecutieve van België van 3 juli 2007 waarbij de aanwijzing van de heer Larbi TOUBALI als islamconsulent wordt beëindigd;

BESLUIT:

Enig artikel: De erkenning van de heer Larbi TOUBALI (...) als halftijds islamconsulent bij de buitendiensten van het directoraat-generaal Penitentiaire Inrichtingen wordt beëindigd, en hij wordt met ingang van 6 juli 2007 ontheven van zijn opdracht in de inrichting van Verviers."

Dat is de bestreden handeling;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord een exceptie van niet-ontvankelijkheid *ratione temporis* opwerpt; dat ze betoogt dat de bestreden handeling ter kennis is gebracht van verzoeker met een schrijven van 31 juli 2007, waarvan hij op 3 augustus 2007 ontvangst heeft gemeld, maar dat het beroep tot nietigverklaring op 9 oktober 2007 is ingesteld;

Overwegende dat van de bestreden handeling is kennisgegeven per aangetekende brief gedagtekend 31 juli 2007, die verzoeker

op 3 augustus daaropvolgend ontvangen heeft; dat gelet op artikel 3bis van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, het verzoekschrift echter niet door de griffie ingeschreven is op de rol omdat het vereiste aantal eensluidend verklaarde afschriften er niet was bijgevoegd; dat de hoofdgriffier met toepassing van het eerste lid van deze bepaling een brief heeft gestuurd naar verzoeker waarin meegedeeld wordt waarom het verzoekschrift niet is ingeschreven op de rol en waarbij hem verzocht wordt binnen vijftien dagen zijn verzoekschrift te regulariseren; dat de persoon die zijn verzoekschrift regulariseert binnen vijftien dagen na de ontvangst van het verzoek bedoeld in het tweede lid, wordt geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending ervan; dat verzoeker met een brief van 9 oktober 2007 zijn verzoekschrift heeft geregulariseerd en dat het zodoende op de rol is ingeschreven op 28 september 2007; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid moet worden verworpen;

Overwegende dat het eerste middel is ontleend aan de "schending van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, gehuldigd door de zorgvuldigheidsplicht"; dat verzoeker betoogt dat de motivering van de bestreden handeling hoofdzakelijk een motivering bij wege van verwijzing is, daar ze immers steunt op de brief van de Moslimexecutieve van België van 3 juli 2007 waarbij zijn aanstelling als islamconsulent wordt beëindigd, en dat deze brief wat hem betreft gewag maakt van inlichtingen die door de algemene gevangenisdirectie van Verviers aan de voornoemde Executieve zijn verstrekt; dat hij van oordeel is dat een dergelijke motivering niet deugdelijk is daar de brief van 3 juli 2007 verzoeker slechts mededeelt dat hij volgens de directie van de gevangenis van Verviers een zwaar tuchtvergriep heeft begaan dat een ernstige belemmering van de wet is, zonder dat evenwel enige feitelijke omstandigheid wordt weergegeven, zodat het bewuste zware tuchtvergriep noch nader omschreven noch uiteengezet wordt; dat de bestreden handeling volgens hem standaardformuleringen gebruikt; dat hij betoogt dat hij tijdens de hoorzitting van 29 juni 2007 talrijke opmerkingen heeft gemaakt en de hem ten laste gelegde feiten heeft betwist en de bestreden handeling zijn bezwaren niet ondervangt;

Overwegende dat verzoeker zich in zijn memorie van wederantwoord beroept op artikel 39bis van het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende algemeen reglement van de strafinrichtingen en van oordeel is dat enkel de minister van Justitie bevoegd is om de verleende erkenning definitief of tijdelijk in te trekken, onder meer in geval van overtreding van de regels vervat in artikel 48 van hetzelfde koninklijk besluit; dat de minister volgens hem niet verplicht is zich te conformeren aan een

beslissing van de Moslimexecutieve van België doch een beoordelingsbevoegdheid heeft wanneer ze een beslissing moet nemen over welbepaalde feitelijke omstandigheden en een keuze moet maken tussen verschillende juridisch met redenen omklede oplossingen;

Overwegende dat het tweede middel is ontleend aan de schending "van het algemeen rechtsbeginsel van de eerbiediging van de rechten van verdediging" dat van openbare orde is; dat verzoeker de tegenpartij verwijt dat ze hem niet in kennis heeft gesteld van de precieze grieven die tegen hem zijn geuit, dat ze hem niet op de hoogte heeft gebracht van de jegens hem geplande maatregel, dat ze hem voorafgaand aan de hoorzitting geen toegang heeft verleend tot zijn gehele dossier, dat ze hem de bijstand van een raadsman niet heeft toegestaan en dat ze niet is ingegaan op zijn tegenwerpingen; dat hij herhaalt dat de bestreden handeling de aard van het tuchtvergrijp niet vermeldt, noch de feitelijke gronden die kunnen leiden tot de conclusie dat hij een ernstig tuchtvergrijp zou hebben gepleegd;

Overwegende dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord nogmaals bevestigt dat hem als administratieve sanctie een straf wordt opgelegd op grond van een handelwijze die ingaat tegen de geldende regels en dat de overheid om die reden zijn rechten van verdediging moest eerbiedigen;

Overwegende, betreffende de twee middelen samen, dat artikel 39bis van het koninklijk besluit van 21 mei 1965 houdende algemeen reglement van de strafinrichtingen het volgende bepaalt:

" § 1. In dit besluit wordt verstaan onder :

(...)

2° islamconsulent : elke persoon, al dan niet bezoldigd ten laste van de overheid, die door het representatief orgaan van de islamitische eredienst wordt voorgedragen om religieuze bijstand in een strafinrichting te verlenen en die hiertoe door de Minister van Justitie wordt gemachtigd;

(...)

§ 2. De aalmoezeniers, islamconsulenten en moreel consulenten zijn geen personeelsleden van het Directoraat-generaal Strafinrichtingen en hebben niet de hoedanigheid van rijksambtenaar.

§ 3. De verleende machtiging geldt voor één of meerdere bepaalde strafinrichtingen.

De Minister van Justitie is bevoegd om de verleende machtiging of erkenning definitief of tijdelijk in te trekken, onder meer in geval van overtreding van de regels vervat in artikel 48 van dit besluit.

Deze beslissing wordt schriftelijk hetzij aan de hoofdaalmoezenier, aan de islamconsulent-hoofd van dienst of aan de moreel consulent-hoofd van dienst betekend binnen een termijn van tien dagen. (...)"

dat uit deze bepaling volgt dat de lijst van de islamconsulenten die belast zijn met het verlenen van religieuze bijstand aan gedetineerden moet worden opgesteld door het representatief orgaan van de islamitische eredienst; dat de minister van Justitie hen zonder dit voorstel niet kan erkennen aangezien islamconsulenten geen rijksambtenaren zijn; dat deze consulenten, om hun opdracht van religieuze bijstand aan de gedetineerden te kunnen blijven uitvoeren, hun erkenning door de Moslimexecutieve van België, die daarmee attesteert dat ze de vereiste bekwaamheid en religieuze kennis hebben om hun opdracht uit te voeren, moeten behouden, dat deze erkenning, zodra ze verleend is, geacht wordt te gelden totdat ze uitdrukkelijk wordt ingetrokken door de voornoemde Executieve, die als enige de bevoegdheid heeft de gegrondheid van de motieven voor de intrekking te beoordelen; dat de toetsing van de motieven stuit op bijzonderheden die eigen zijn aan het statuut van de islamconsulenten die gedeeltelijk onder het administratief recht en gedeeltelijk onder een religieus recht vallen; dat het ten aanzien van het grondwettelijk beginsel van de scheiding van Kerk en Staat en van artikel 21 van de Grondwet, noch de minister van Justitie noch de Raad van State toekomt de redenen te toetsen waarom een religieus orgaan zijn vertrouwen in een van zijn vertegenwoordigers opzegt; dat, daar de Moslimexecutieve van België op 3 juli 2007 besloten heeft de aanstelling van verzoeker als islamconsulent te beëindigen en aldus een einde te maken aan zijn opdracht, de minister van Justitie geen andere mogelijkheid had dan het bestreden besluit vast te stellen; dat de minister van Justitie de Moslimexecutieve van België niet moest ondervragen over de wijze waarop deze besloten had de aanstelling van verzoeker te beëindigen en evenmin zelf het dossier opnieuw moest analyseren alvorens haar beslissing te nemen, omdat ze zich anders op het bevoegdheidsterrein zou begeven van het representatief orgaan van de islamitische eredienst; dat, gelet op de bevoegdheidsverdeling tussen de Moslimexecutieve van België en de minister van Justitie, de motivering van de bestreden beslissing onder verwijzing naar de beslissing van deze Executieve deugdelijk en toereikend is; dat de twee middelen bijgevolg niet gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting
van de VIIIe kamer, op zestien februari tweeduizend elf door:

De hr.	GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr.	VANDERNACHT,	staatsraad,
De hr.	DÉOM,	staatsraad,
Mevr.	DRAPIER,	toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier

De voorzitter

B. DRAPIER

J.-Cl. GEUS

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.